

# Camí de la Drecera de l'Agrella

Aquest camí, pròpiament una drecera, no sembla formar part del grup dels camins tradicionals de *Monistrol de Montserrat* per pujar al massís montserratí. A finals del segle XIX i començament de segle XX els mapes i cròniques que parlen dels camins entre el *monestir de Santa Maria* i *Monistrol de Montserrat* ni representen ni esmenten cap *drecera de l'Agrella*. No obstant, en un capbreu de 1723 on s'esmenten varis topònims de la vil·la de *Monistrol de Montserrat* s'esmenta el nom de "*camí de les Agrelles i Collet*" sense cap referència topogràfica. Les cartografies montserratines de finals del segle XIX que representen amb detall els camins montserratins no dibuixen aquesta drecera i, per exemple, són precisos en la representació de la *drecera de les Guilleumes* fins la via del ferrocarril-cremallera. El precís dibuix del perfil de la muntanya fet per J. Estella el 1869 on es dibuixen la majoria de camins que surten de *Monistrol de Montserrat* no indica l'existència de la drecera i es limita a dibuixar la zona de *Collcabiró*, on va aquest camí, indicant que hi un coll i una cinglera. L'aixecament topogràfic de Joaquim Carrera de 1880 fet per la construcció del ferrocarril-cremallera, i que és molt fidel a la realitat topogràfica, no esmenta per res aquest camí. La prestigiosa guia de viatges Baedeker en la seva edició de 1898 tampoc representa aquesta drecera i sí la seva veïna de la *font de les Guilleumes*.

En el mapa planimètric de *Monistrol de Montserrat* fet l'any 1914 i en el mapa de Marià Faura de 1917 tampoc hi consta. Tampoc surt en una mapa de Montserrat en un guia editada pel *monestir de Montserrat* l'any 1943 on es representen tots els camins montserratins. Aquesta guia, popular en el seu temps, tingué varies edicions i en cap d'elles es reproduïa aquesta drecera. A finals dels anys 40 del segle passat, 1949, Llorenç Estivill publica una guia d'excursions a Montserrat on adjunta diversos mapes amb els camins i caminois del massís montserratí i no esmenta l'*adreça de l'Agrella*. El primer cop que s'esmenta i es representa aquesta drecera fou en el mapa de Ramon de Semir de l'any 1949 i l'anomena *drecera de la Graella*. Aquest nom és el que figurarà durant un temps en aquells mapes que adoptaren com a referència la cartografia de Ramon de Semir. A partir de 1949 aquesta drecera ja es representa en els propers mapes per excursionistes. Ramon Ribera en la seva magnífica guia, publicada per primera vegada l'any 1975 i reedita en diverses ocasions, l'anomena *drecera de l'Agrella*. També es troba dibuixada amb força precisió en el mapa topogràfic de la

Diputació de Barcelona editat el 1976 i elaborat a partir d'un vol de 1967 i és anomenat *camí de la Grella*. El mapa topogràfic de l'ICC dibuixa parcialment el camí, però no l'esmenta la dreuera ni indica la font que està a l'extrem inferior.

Hi ha algunes variacions en la toponímia del camí. Per uns és la dreuera de la Graella, per altres Grella o Agrella. El pare Calixte Albareda, ja els anys 60 del segle passat, insistí que la toponímia correcte ha de ser *Agrella*. Com s'ha esmentat abans en un capbreu de 1723 es relacionen varis topònims de la vil·la de *Monistrol de Montserrat* i es parla del *mas Agrella* i del "*camí de les Agrelles i Collet*". L'agrella és una planta és una planta de la família de les poligonàcies i del gènere *Rumex*. En concret el *Rumex crispus* és abundant en les canals de regatge dels horts de *Monistrol de Montserrat*. És una planta que neix en les vores humides dels camps i en regalls, la qual cosa explicaria la seva presència al costat de la *font de l'Agrella*. En aquesta nota s'ha adoptat com a toponímia el nom d'*Agraella*.

L'extrem inferior de la *dreuera de l'Agrella*, segons el mapa d'en Ramon de Semir, es troba en el punt quilomètric 5,5 de la *carretera de Monistrol de Montserrat* on hi ha la *font de l'Agrella*, font que no és esmentada en tots els mapes. Aquesta font raja d'una escletxa de la roca, a la vora de la carretera. Una mica més avall de la font hi ha un petit safareig de pedra que recull l'aigua d'una petita font que té situada per sobre. A l'altra banda de la carretera, al davant de la font, hi ha el *mas de l'Agrella*, també nomenat com *la Graella*. Aquest mas, que inicialment estava isolat, avui es troba integrat dins del nucli urbà de Monistrol de Montserrat al carrer de les Escoles. L'extrem superior de la dreuera, tal com indica en Ramon de Semir i Ramon Ribera, està en la *font de Coll Cabiró* al peu de la via del tren cremallera a prop del quilòmetre 7. És una font de poc cabal.

La *dreuera de l'Agrella* surt al costat de la font del mateix nom i als pocs metres del seus inicis es creua el *camí de dalt de les Canals* i puja per anar a buscar la cresta on hi ha *coll Cabiró*. Abans es passa per una dipòsit d'aigua de prevenció d'incendis. El camí porta al peu de la singlera que cal trobar el punt de flanqueig per poder continuar per damunt de roques per arribar a *coll Cabiró* i per seguir cal trobar els passos per damunt de roca per arribar, després d'una forta pujada a la via del cremallera. Llavors, quan es podia anar per la traça del cremallera, es seguia amunt cap al *monestir de Santa Maria* on s'hi arribava en poc menys d'una hora en total. Actualment aquesta dreuera està fora d'ús perquè està, en la darrera part, està interceptada per les proteccions de la via del tren cremallera.

Aquesta drecera, en el seu moment, quan no existia el nou cremallera, segons Ramon Ribera (1975), era la via més ràpida per comunicar Monistrol de Montserrat amb el monestir de Santa Maria. Tot i que, el preu de la rapidesa era haver de superar un important desnivell en pocs metres.

[Camí de la Drecera de l' Agrella format GPX](#)

[Camí de la Drecera de l' Agrella format KML](#)